



# SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

17. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

28. DUBNA 2019

## Z obsahu:

**O Otčenáši - Odpusť nám  
naše viny**

Promluva papeže  
Františka při generální  
audienci 10. dubna 2019  
na náměstí Sv. Petra  
v Římě  
- strana 2 -

**Svatý Josef Maria  
Rubio y Peralta**  
Libor Rösner  
- strana 4 -

**Na Svatém Kopečku bude  
znít opět italština**  
- strana 5 -

**Milosrdenství  
a dobrota Páně**  
P. François Zannini  
- strana 6 -

**Neděle Božího  
milosrdenství**  
Několik myšlenek  
z *Deníčku* sv. Faustyny  
Kowalské  
- strana 8 -

**Velikonoční zvony kláštera  
Optina Pustýň**  
- strana 9 -

**Cvičení  
ve zbožném životě (6)**  
Gaspar Loarte SJ  
(1498-1578)  
- strana 13 -



(1717-1784): *Nevěřící apoštol Tomáš*

# O Otčenáši – Odpusť nám naše viny (1 Jan 1,8-9)

Promluva papeže Františka při generální audienci  
10. dubna 2019 na náměstí Sv. Petra v Římě

**D**razí bratři a sestry, dobrý den! Po prosbě k Bohu o vezdejší chléb vstupuje modlitba Otčenáš na pole našich vzájemných vztahů. Ježíš nás učí prosit Otce: „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.“ (Mt 6,12) Stejně jako potřebujeme chléb, je nám zapotřebí odpuštění. A to každý den.

Křesťan, který se modlí, prosí Boha především o odpuštění svých vin, tedy

svých hříchů a toho špatného, co učinil. To je primární pravda každé modlitby. I kdybychom byli dokonalými lidmi, i kdybychom byli ryzími svěťci, kteří se nikdy neodchýlí od prokazování dobra, zůstáváme vždycky dětmi, kteří vděčí Otci za všechno. Nejnebezpečnější postoj v každém křesťanském životě je – víte co? Domýšlivost. Nejnebezpečnějším postojem v každém křesťanském životě je domýšlivost. Je to postoj toho, kdo se

stavi před Boha s myšlenkou, že s ním má vždycky účty v pořádku. Domýšlivost věří, že má všechno v pořádku. Jako onen farizej z podobenství, který má za to, že se modlí, ale ve skutečnosti se před Bohem vychloubá: „Děkuji ti, že nejsem jako ostatní.“ To jsou lidé, kteří se považují za dokonalé a druhé kritizují; domýšlivci. Nikdo z nás není dokonalý, nikdo.

*Pokračování na str. 12*

**K**do z nás není dělníkem jednácté hodiny? Tato otázka je spojena s Ježíšovým podobenstvím o věčném životě (str. 6-7). O neděli Božího milosrdenství se můžeme zaměřit na podstatnou výpověď onoho podobenství, kterou je odměna za naše konání zde na zemi – posmrtný věčný život v Božím království. Pravděpodobně snadno připustíme, že v případě spásy lidských duší jde vždycky o dar lásky Boží pro ty, kdo se k němu obrátí. A s láskou si my lidé obvykle spojujeme i milosrdenství: Bůh nám odpustí naše hříchy, protože ví, že naše lidská přirozenost je oslabená dědičným hříchem.

Ovšem, jak víme, s milosrdenstvím jde vždy ruku v ruce také spravedlnost. Ta nám mj. říká, že Bůh zároveň ví – a my to dobře víme také – že nám ve své lásce dává dostatek milostí, abychom v boji se zlem obstáli. Je zřejmé, že ten, kdo má srdce otevřenější pro lásku Boží, bude na sobě více cítit účinky jeho lásky. A to je přece i spravedlivé. Nenačázejí-li láska a její projevy patřičnou odezvu, ba jedná-li dokonce druhá strana proti této lásce, je přirozené, že se milovaný či milovaná nemohou těšit z lásky milujícího. To proto, že jejich srdce je vůči účinkům oné lásky zavřené, zatvrzelé. A setrvává-li někdo v tomto stavu až do konce pozemské pouti, jak může očekávat odměnu v podobě věčného života v Božím království?

## Editorial

Milujeme-li někoho, pak je přirozené, že přijímáme jeho osobnost a že mu s radostí poskytujeme co největší prostor v našem životě, protože miluje-li také on nás, naplňuje to srdce nás obou opravdovým štěstím. Tak vlastně uznáváme velikost druhého člověka a zároveň přiznáváme svoji malost – je to ideál, o který stojí za to neustále usilovat. Je to totiž ve skutečnosti obraz Boží lásky, která se rozdává do krajnosti a která jediná je zdrojem pravého štěstí člověka. Tak to pochopil a hlásal i sv. Josef Maria Rubio y Peralta. (str. 4-5) Je pak velkým prohřeškem proti této lásce, když jí nedovolíme proniknout nás celé, nebo když dokonce „o ní nechceme slyšet“, protože by nám ubírala náš soukromý prostor. A takový prohřešek si vyžaduje vypořádání – z nabízené lásky přijme někdo jiný, kdo má srdce otevřené... K nápravě takového stavu je pak potřeba nejen milosrdenství ze strany odmítnutého, ale je také spravedlivé, aby ten, kdo odmítl přijmout onu lásku, pokorně uznal svoji chybu a toužil vše vynahradit, pokud to jen bude možné. Konečně, také Ježíš hovoří k svaté sestře Faustyně o tom, jak nezodpovědné důsledky má přijetí či odmítnutí jeho milosrdenství, jeho lásky k nám. (str. 8) Ten, kdo se obrátí, je pak hoden

oné slíbené věčné odměny, o níž hovoří Ježíšovo podobenství. Je to nejen milosrdné, ale i spravedlivé: nebeské království je přece otevřeno každému, kdo v okamžiku smrti obstál před Ježíšem ve své lásce k němu.

„Ale jak k tomu přijdou ti ostatní, kteří milovali Ježíše po celý svůj život?“ V otázce cítíme závist. A ta nemá s láskou nic společného. Ten, kdo miluje, neřeší, zda dostal stejně či méně než někdo druhý. Je-li totiž jeho srdce naplněno láskou, je šťastný v tom, co má. A přece spravedlnost lze najít i zde. Kdo více miluje, je více schopen přijmout také z lásky druhého: intenzita prožívané lásky je rozdílná. Nedá se to slovy vyjádřit, ale jistě každý z nás ten pocit zná. A nejinak je tomu i s onou odměnou dělníkům v Ježíšově podobenství.

Proč jsme tedy všichni dělníky jednácté hodiny? Protože stále nás Ježíš musí hledat a nacházet. Proč? – Každý si odpovíme sám... Pomůže nám k tomu ticho v Boží přítomnosti, které působí zázraky – nejen duchovní, jak svědčí příběh ruského kláštera Optina Pustýň. (str. 9-12) Vstupme proto do ticha adorace živého Boha i v době, kdy v našich chrámech zní „Aleluja!“, aby tichý úžas nad Božím tajemstvím v nás a nad jeho milosrdenstvím nechal vytrysknout Tomášovo: „Pán můj a Bůh můj!“

*Daniel Dehner*

Nadchází večer první velikonoční neděle. Vrať se do večerádky a připoj se k modlitbám celého společenství učedníků. Žalmy a duchovními písněmi chválí Hospodina a prosí o pomoc a útechu. Pán se ráno ukázal Šimonovi, ale to je nezabývá strachu před těmi, kteří dali jejich Mistra ukřížovat. Dveře zůstávají stále zavřeny ze strachu před Židy. Více než na závory však spoléhej na Hospodina, jehož oko bdí nad těmi, kdo se ho bojí, nad těmi, kdo doufají v jeho milost, aby jejich duše vyrval ze smrti a zachoval jim život<sup>(1)</sup>. Vždyť ten, který vstupuje zavřenými dveřmi, má dosti moci, aby zmařil úklady nepřítele.

Poznááš to jasně již z prvních Ježíšových slov, která jsou více než jen pouhým pozdravením. Je to výzva k hluboce opodstatněné důvěře a radosti, která bezpečně překonává všechn nepokoj a strach. „Jsem s vámi. Podívejte se na mé ruce: V pátek je na znamení mé bezmocnosti přibili na dřevo, a dnes vám žehnají. Podívejte se na můj bok, Probodli ho, aby měli jistotu, že mě zabili. A hle, byl jsem mrtev, a jsem živ na věky věků. Kámen, který stavitelé zavrhl, stal se kvádrem nárožním<sup>(2)</sup>. Já jsem první a poslední. Co je snazší, vstát z hrobu, nebo odpouštět hříchy? Abyste tedy věděli, že Syn člověka má moc odpouštět hříchy, přijměte Duchu Svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny.“

Pokloň se Pánu, který svou svrchovanou moc osvědčuje tak svrchovanou dobrotou. Jeho milosrdenství trvá na věky<sup>(3)</sup>. Jako by se nemohl dočkat, kdy bude moci předat vykopenému lidstvu hlavní ovoce své vykupitelské smrti. Nepřestávej mu děkovat za jeho dobrodiní, že předává svým zástupcům své klíče od smrti a podsvětí, aby ti mohli otevřít cestu k životu, kdykoliv upadneš do zajetí hříchu.

I kdyby tvé hříchy byly jako šarlat, z moci apoštolům udělené zbělejší jako sníh<sup>(4)</sup>.

Ale jeden z apoštolů není přítomen. Čím to, že Tomáš odmítá přijmout svědectví celého společenství učedníků, že Ježíš je živ? Je jeho bolest ze ztráty milovaného Mistra tak hluboká, že není v jeho silách uvěřit, že by se mohla změnit

v radost? Bylo to po všem tom, co za tři léta prožil s Pánem, příliš šokující. Ježíš dělal velké divy, ano, i mrtvé křísil, dokud žil. Ale nyní, když se jim podařilo ho ukřížovat? „Kdyby stanul přede mnou, musel

bych si přímo na jeho ranách ověřit, že je to skutečně on.“

Pokládáš tento Tomášův požadavek za přehnaný? Vždyť Pán se sám od sebe před týdnem legitimoval

svým přátelům svými ranami. I on ví, že bez svědectví těchto vítězných znamení by těžko uvěřili, že je to skutečně on. Všechno, co mu způsobilo utrpení a smrt, je nyní nejen ozdobou jeho slávy, ale také hojným zdrojem síly pro všechny, kteří jej věrně následují v životě i ve smrti. Jen Ježíšovy oslavené rány mohou dát skutečný smysl každému tvému utrpení.

Pojď se proto sám přesvědčit, jak se Pán zachová k učedníkovi, který zpráve svých bratří neuvěřil. Je opět první den po sobotě. Ani po prvním radostném setkání s Pánem neopouští učedníky strach z města, které nepřijalo Božího Syna. I po osmi dnech musí Pán vstoupit zavřenými dveřmi. Dobrotivý a nejmýš trpělivý Pán však má pochopení pro každý lidský strach a bez sebemenší výčitky opět vlídným pozdravením vlévá do srdce pokoj a důvěru. Takové jsou jeho příchody.

Tentokrát i Tomáš spatří svého Pána. Jeho bolestné hledání jistoty ukončí sám Ježíš tak, že bezvýhradně a doslova respektuje podmínky, které jeho přítel tak směle vyslovil.

Nikdy neváhej říct Pánu, co si myslíš. Můžeš si být jist, že žádnou tvoji pravdivou emoci nepokládá za malichernou.

I ty můžeš přistoupit k Pánu a prohlédnout si zblízka jeho slavné rány. Právě proto k tobě přichází, aby zaplašil tvůj strach, tvou nejistotu i všechny tvoje pochybnosti. Ježíšovy rány jsou tu nejen pro Tomáše, i tobě jsou a zůstanou trvale k dispozici. *Nepochybuj a věř.* Kdykoliv si jimi můžeš ověřit a připomenout Ježíšovu nekonečnou lásku, která jej pro tvou spásu učinila *poslušným až k smrti*<sup>(5)</sup>, bez ustání je ti otevřen jeho bok a jeho Srdce, kde máš přístup k ovoci jeho smrti, k nevyčerpatelnému pokladu jeho milosrdenství. *Blahoslavení, kdo tomu uvěřili.*

## Ovoce vykopení

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

*Nepochybuj a věř.*

## Liturgická čtení

### 1. čtení – Sk 5,12–16

Apoštolové konali mnoho znamení a zázraků v lidu. Všichni se jednomyslně shromažďovali v Šalomounově podloubí. Z ostatních se k nim nikdo neodvažoval připojit, ale lidé o nich mluvili s velkou úctou. Stále rostl počet mužů i žen, kteří přijímali víru v Pána. Dokonce i na ulici vynášeli nemocné a kladli je na lehátka a na nosítka, aby, až půjde Petr okolo, alespoň jeho stín padl na někoho z nich. Také z okolních měst se sbíhalo do Jeruzaléma mnoho lidí a přinášeli nemocné i trápené nečistými duchy; a ti všichni byli uzdravováni.

### 2. čtení – Zj 1,9–11a.12–13.17–19

Já, Jan, váš bratr, účastník vašich soužení, Království i trpělivosti v Ježíši, dostal jsem se pro hlásání Božího slova a pro svědectví o Ježíšovi na ostrov, který se jmenuje Patmos. A jednou v den Páně jsem upadl do vytržení a uslyšel jsem za sebou mocný hlas jako zvuk polnice: „Své zjevení napiš do knihy a pošli sedmi církevním obcím.“

Obrátil jsem se, abych se podíval po tom hlase, který ke mně mluvil. A když jsem se obrátil, uviděl jsem sedm zlatých svícňů a uprostřed těch svícňů postavu podobnou Synu člověka, oblečenou do řízy a přepásanou na prsou zlatým pásem.

Když jsem ho uviděl, padl jsem mu k nohám jako mrtvý. On na mě položil

*Dokončení na str. 4*

Kdykoliv budeš chtít Božímu Synu vyjádřit svou upřímnou vděčnost, opravdovou víru a nejhlubší úctu, nemůžeš to učinit vroucněji a výstižněji, než těmi pěti slovy, která tu slyšíš z Tomášových úst:

„Pán můj a Bůh můj!“<sup>(6)</sup>

*Toto je den, který učinil Hospodin, já sejmeme a radujme se z něho.*<sup>(7)</sup>

*Bratr Amadeus*

#### Poznámky:

<sup>(1)</sup> Ž 33,18–19; <sup>(2)</sup> srov. Ž 118,17–18.22;

<sup>(3)</sup> Ž 118,29; <sup>(4)</sup> srov. Iz 1,18; <sup>(5)</sup> srov. Flp 2,8;

<sup>(6)</sup> Jan 20,28; <sup>(7)</sup> Ž 118,24.

## Svatý Josef Maria Rubio y Peralta

*Dnes si připomeneme světce, od jehož smrti dne 2. května uplyne 90 let. Byl hlava otevřená – získal licenciát z církevního práva a teologie, a měl otevřené i srdce – dával svou lásku a své síly všem potřebným.*

**M**ístem narození pozdějšího světce byl 22. července 1864 jihošpanělský Dalías. K dětství Josefa Rubia, pocházejícího z dvanácti potomků chudých rolníků, se váže pozoruhodná předpověď jeho děda, jenž se nechal slyšet: „Já brzy umřu, ale ti, kteří mě přežijí, uvidí, že z tohoto dítěte vyroste velký člověk a učiní mnoho pro Boha.“ Rodiče po poradě s Josefovým strýcem kanovníkem dali syna, jenž oplýval vysokou inteligencí, z venkovské školy nejprve na gymnázium a poté, když u něj vyzobozovali dar povolání, i do semináře. Nejprve studoval v granadském, v roce 1886 přestoupil do madridského, v němž se také o rok později stal knězem Kristovým.

*„Vážně se chceš odevzdat Bohu? V tom případě ze všeho nejdřív uznej svou slabost, poněvadž nejkrásnější způsob vzdává-*

*ni úcty Pánu se začíná ode mne samého, tehdy, kdy vím, že jsem malý, bezvýznamný a ubohý... Tehdy se nejlépe ukazuje to, že pokora je pravda, neboť nikdy se pravda tak nevyjímá jako tehdy, když uznáváme svou vlastní nicotu: proč žijeme a čím jsme... Nestačí ovšem uznat vlastní malost, musíme ještě uznat velikost Boží.“* To jsou slova, která s oblibou kladl na srdce potenciálním uchazečům o kněžskou sutanu, slova, která nebyla pouhými slovy, ale skutečností prožitou na vlastní kůži v semináři.

Novokněz z Dalíasu začal působit nejdříve v Chinchónu. Již tam v něm farníci viděli světce. P. Josef lnul k chudým a rozdával jim ze svého vše, co přesahovalo je-



ho nezbytné životní minimum. Již jako novokněz se stal vyhledávaným zpovědníkem a získal si i dětské duše. Podobně si počínal v Estremeře, kam byl po devíti měsících přeložen. Rovněž tam klekával do pozdních nočních hodin před svatostánkem, rovněž tam učil děti z nemajetných rodin v nedělní škole a staral se o lidi bez domova a majetku. Zbylo mu přitom dost času na postgraduální studium – v roce 1888 získal licenciát z teologie, v roce 1897 pak ještě z kanonického práva.

Obě farnosti, jak Chinchón, tak Estremera, ležely v okrajové části Madridu, takže P. Josef Rubio byl v zorném poli místního biskupa. Ten chtěl výjimečných schopností mladého kněze ještě hlouběji využít, proto jej v roce 1890 povolal z předměstí Madridu a jme-

noval spirituálem a profesorem metafyziky, latiny a pastorální teologie v semináři, ve kterém mladý páter před čtyřmi lety žil jako bohoslovec. Krom toho působil ještě jako biskupský notář a duchovně vedl sestry sv. Bernarda.

V roce 1904 se P. Rubio vydal na pouť do Říma a Svaté země. Obě místa na něj zapůsobila mocným dojmem. Možná právě jejich návštěva s konečnou platností rozhodla o tom, že svou skrytou inklinaci a lásku k jezuitskému řádu proměnil v otevřené přihlášení se k odkazu sv. Ignáce z Loyoly a v říjnu roku 1906 vstoupil do noviciátu Tovaryšstva Ježíšova v Granadě. V rámci noviciátu si dále prohluboval teologické vzdělání, vedl lidové misie a dával rekolekce.

Po časných slibech složených o dva roky později se P. Rubio na základě rozhodnutí představených stěhoval do Sevilly. Zde dostal mj. na starost vedení různých uskupení, např. Mariánskou družinu mládeže, Apoštolát modlitby, Noční adoratory, večerní školu pro dělníky aj. Hojně též zpovídal a byl duchovním vůdcem spousty duší. Lidé jej vyhledávali pro jeho opravdovost, zbožnost a dobrotu, s nimiž je vedl po křivolakých životních stezkách, aniž by si je chtěl kupovat lacinou podbízivostí a povolností. Nikterak to neodporovalo heslu, které kdysi vyřkl sv. František Saleský a které P. Josef tak rád používal:

### Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

pravici a řekl: „Nic se neboj! Já jsem První i Poslední, Živý. Byl jsem mrtev, a hle – jsem živ na věky věků a mám klíče od smrti a podsvětí. Napiš tedy své vidění: nynější i to, které přijde později.“

#### Evangelium - Jan 20,19-31

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se.

Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš při-

šel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“

On jim však odpověděl: „Dokud neuvidím na jeho ruku jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“

Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“

Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“

Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili!“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

## Na Svatém Kopečku bude znít opět italština

„Více much se podaří chytout na kapku medu než na plný sud octa.“

Poslední období před věčnými slibů (2. února 1917) strávil v Manrese u Barcelony, po nich se natrvalo usídlil v madridské ulici Rue de la Flor. Účastníci jím sloužených mší opět říkali, že je slouží, jako by s někým rozmlouval. Jedinou změnou oproti předchozím kněžským letům v životě čerstvého jezuita bylo to, že ještě prohloubil svou službu bližním, kteří moc dobře viděli, že P. Josef v plné míře žije všechno to, co hlásá z kazatelny. Hrnuli se k němu do zpovědnice ve velkém, pokud ovšem nebyl zrovna u nich on sám. Vedl totiž často lidové misie v předměstských farnostech Madridu, případně v okolních městečkách a vískách, chodil i do chudinských čtvrtí, kde osobně vypomáhal lidem, kteří měli jen čtyři holé stěny. Tyto ubožáky těšila kolikrát možná více než materiální výpomoc skutečnost, že s nimi učený padre José mluví jako se sobě rovnými, ba že nedělá rozdíl mezi nimi a bohatými. Jeho vedením prošly obrovské zástupy věřících, věnoval jim lásku a důvěru k Bohu, úctu k Eucharistii. „*V této svaté částečce se skrývá všechna jeho moc, celá jeho moudrost, celá dobrota Ježíše Krista, poněvadž v ní je jeho živé srdce, totéž, které je v nebi,*“ učil je. Desítky, možná stovky z jeho svěřenců později položily život pro Krista ve španělské občanské válce při pronásledování katolíků...

P. Rubio byl jedinečným znalcem duší, věděl o úskalích, jimž musí každý věřící na cestě k dokonalosti čelit a mezi něž patří i období duchovní vyprahlosti. „*Stačí mlčet,*“ radival. „*I kdybys cítil, že je tvé srdce neví jak prázdné a vyprahlé, ba i kdybys kvůli tomu byl vystavován pokušení a vkrádal se do tebe nepokoj, ničeho se neboj a pokračuj v adorování, poněvadž to postačí a v Božích očích to bude veliké.*“

Měl mystické prožitky. Byl obdařen i darem bilokace – stávalo se, že v jedné a téže chvíli zpovídal ve své zpovědnici a současně zaopatřoval umírajícího; jindy třeba slyšel volání o pomoc člověka úpějího desítky kilometrů daleko, stejně jako prosbu umírající matky, aby vypovídal jejího odpadlého syna.

Jednou si z něj chtěla skupinka znuděných bezvěrců vystřelit. Zavolali ho do veřejného domu v jedné z nejvykřičenějších ulic, aby udělil poslední pomazání

Před sto lety se pro desítky rakouských Italů – především žen, dětí a starců – stal neplánovaným domovem Svatý Kopeček u Olomouce a okolní obce. Jejich osudy nyní připomenou „Italské dny“ 3. až 6. května 2019 v Olomouci a na Svatém Kopečku. Program nabídne výstavu, koncert, besedy, prezentace nových publikací, promítání dokumentů a také odhalení pamětní desky těmto válečným uprchlíkům.

V hlavní den oslav, v sobotu 4. května, se na Svatém Kopečku představí italská kultura, a to formou prezentace italských produktů. Návštěvníci si také budou moci vyzkoušet konverzaci v italštině a ověřit si znalosti o italské kultuře formou kvízu. Restaurace a pizzerie U Kristýna (Olomouc, Wurmova 6) zase připravila od 30. dubna do 6. května speciální nabídku italských pokrmů.

Sobotní program začíná mší svatou v katedrále sv. Václava v Olomouci (v rámci pouti ke sv. Janu Sarkandrovi), odpoledne bude odhalena a požehnána pamětní deska italským vystěhovalcům.

Na pátek je plánována projekce dětského animovaného filmu „Naši Italové“.

Pozvání na oslavu přijal italský historik Gianluigi Fait, který zde představí knižní novinku – v Itálii vydaný mno-

hasetstránkový vojenský deník lékaře Fioria Vittorii, který v období první světové války působil i v Olomouci. Kniha je doplněna fotografiemi olomoucké provenience. Zváni jsou také zástupci města Tridentu a Rovereta a historických spolků „Laboratorio di storia di Rovereto“ a „Il Sommolago“.

Italové byli evakuováni z okolí jihotyrolského Tridentu rok po vyhlášení první světové války. Před odchodem z domova počítali s tím, že odjíždějí jen na krátkou dobu, nakonec ale na Svatém Kopečku, v Olomouci a okolních obcích zůstali téměř čtyři roky. Jejich útrapy kromě válečné bídy ztěžovala také epidemie spály a později černých neštovic.

Italští uprchlíci byli z velké části odkázáni na pomoc místních obyvatel, charitativních institucí a státních úřadů. Zároveň v Itálii se dodnes na pomoc našich předků s vděčností vzpomíná – významnou úlohu tu hraje například emeritní tridentský arcibiskup Luigi Bressan – v našem kraji toto téma bude připomenuto poprvé.

Web: [italskedny.incontro.cz](http://italskedny.incontro.cz),

Facebook: *Italské dny v Olomouci / Giornate Italiane di Olomouc.*

Jiří Gračka, [www.cirkev.cz](http://www.cirkev.cz)

údajně umírajícímu muži. Zinscenovali vše tak, aby mohli váženého P. Rubia při tomto úkonu v nevěstinci vyfotit a následně poslat snímky do novin. Smích jim všem však ztuhl na rtech, když se objekt jejich žertu naklonil nad „umírajícího“ a zjistil, že je opravdu mrtvý. Šok to byl pro ně takového rázu, že dvě osoby z této skupinky se na místě obrátily a zakrátko oblékly řeholní hábit.

„*Konat to, co chce Bůh, a chtít to, co koná Bůh.*“ To bylo životní krédo P. Josefa, z něhož neuhnul nikdy ani o milimetr. Jako správný řeholník spatřoval Boží vůli ve vůli představených, proto se beze slova odporu podřídil jejich zakazu zakládat družinu Učedníků sv. Jana – tato myšlenka se setkala s podezřením úřadů, že chce založit nový řád. Provinciál nechtěl zbytečné rozbroje a raději ukončil tyto snahy.

Stejně tak uposlechl, když jej na konci dubna roku 1929 poslali kvůli jeho totální

mu vyčerpání způsobenému nadměrnou činností do řádového noviciátu v Aranjuezu, aby si odpočinul. P. Josef vyplnil jejich příkaz důsledněji, než jak to jeho zadavatelé měli v úmyslu. Z Aranjuezu se vydal na odpočinek věčný...

Po třech dnech pobytu v tomto noviciátu před svědky řekl: „*Pane, jestli mě chceš nyní k sobě vzít, jsem připraven.*“ Ve čtvrtek 2. května se pak se všemi rozloučil a sedě v křesle pravil: „*Odcházím.*“ Za několik vteřin nato skutečně odešel...

Když se zpráva o jeho smrti roznesla po Madridu, znělo ulicemi: „*Zemřel světec.*“ Jeho pohřeb se stal masovou záležitostí, naposledy rozloučit se s ním přišly desítky tisíc lidí.

Někteří z nich se možná zúčastnili beatifikace Josefa Marii Rubia y Peralty, kterou 6. října 1985 vyhlásil Jan Pavel II., a někteří dokonce 4. května 2003 i jeho kanonizace týměž papežem.

## Milosrdenství a dobrota Páně

### Podobenství o věčném životě

**V**Bibli mluví Ježíš velmi často v podobenstvích. Když se náš Pán tímto způsobem obrací na své posluchače, tak to činí proto, aby všichni rozuměli poselství, které nám chce sdělit.

Tak nemůže nikdo říci, ani tenkrát, ani dnes, že nerozuměl. Je to starost o jasnost a o všeobecně srozumitelnou řeč, která dává význam Ježíšovým podobenstvím. Tato obrazná řeč nám se může zdát jednoduchá, ale také posluchači, kteří nejsou nakloněni a slyší podobenství o dobrém Samaritánovi, mohou porozumět Ježíšovu poselství a nemožou mu nic vytýkat. „Stačí“ jenom slyšet a slyšené proměňovat v činy.

#### Dělníci jedenácté hodiny

„*Neboť s nebeským královstvím je to jako s hospodářem, jenž vyšel za svítání najmout na svou vinici dělníky. Dohodl si s těmi dělníky jeden denár za den a poslal je na svou vinici. Když vyšel kolem třetí hodiny, viděl jiné, kteří stáli nečinně na náměstí, a řekl jim: »Jděte i vy na vinici, a já vám dám spravedlivou mzdu.« A oni šli. Vyšel zase kolem šesté a kolem deváté hodiny a udělal to stejně. Vyšel ještě i kolem jedenácté, našel jiné, kteří tam stáli, a říká jim: »Proč tu celý den zůstáváte bez práce?« – »To protože nás nikdo nenajal,« říká jí mu. On jim řekne: »Jděte i vy na vinici.« Když nadešel večer, říká pán té vinice svému správci: »Zavolej dělníky a vyplat každému mzdu od posledních až k prvním.« Přišli tedy ti z jedenácté hodiny a každý do-*

*stal po denáru. Když pak přišli i ti první, domnívali se, že dostanou více; ale po denáru dostal též každý z nich. Když jej přijímali, reptali proti hospodáři: »Ti, kdo přišli jako poslední, pracovali jen jednu hodinu, a ty*



Obrácení sv. Pavla

*jsi s nimi naložil jako s námi, kteří jsme nesli tíži dne i horko.« Tu on odvětil a řekl jednomu z nich: »Příteli, v ničem tě nepoškozují; což jsme se nedohodli na jednom denáru? Vezmi, co ti náleží, a jdi. Rád dávám tomu, jenž přišel poslední, tolik co tobě; nemám snad právo nakládat se svým jměním, jak se mi zlíbí? Nebo snad závidíš, že já jsem dobrý?« Takto budou poslední prvními a první posledními.“ (Mt 20,1–16)*

Petrovi, jenž se ptal Ježíše na mzdu, kterou dostanou ti, kteří všechno opus-

tili, aby ho následovali, odpověděl Pán: „*Mnozí první budou posledními a poslední prvními.*“ (Mt 19,30)

Bůh symbolizuje majitele vinice a ráno chce poskytnout všemu lidstvu spásu. Majitel se vydává vícekrát, aby najímal dělníky, aby přišli pracovat na jeho vinici. S prvními dělníky, které najal v šest hodin ráno, dohodl mzdu jeden denár. Po třech hodinách, a potom dokonce i po jedenácti hodinách, to znamená v 17 hodin, tedy krátce před západem slunce, svolal dělníky. Tento druh pracovních poměrů byl za těch časů v mnoha zemích obvyklý: Druhé a třetí skupině řekl majitel vinice: „Jděte také vy na moji vinici! Dám vám, co vám patří...“ Z toho se odvozuje, jako by jim dal mzdu, která odpovídala celodenní vykonané práci. Mohli bychom si položit otázku: „Proč nezaměstnal pracovníky potřebné pro sklizeň od první hodiny?“ Na to existuje mnoho hypotéz, ale konec vyprávění ospravedlňuje postavení dělníků z různých hodin, počínaje první hodinou (v 6 hodin ráno) až k jedenácté hodině (v 17 hodin). Nehledě k prvním najatým čekali ostatní nečinně, aniž by dělali něco užitečného, protože je nikdo nenajal.

Kdo z nás není dělníkem jedenácté hodiny? Spása je vždycky darem lásky Boží pro ty, kdo se k němu obrátí.

Dělníky první hodiny jsou věrní Pánu, kteří ho následují po celý život. Ti, kteří se později obrátí, doufají určitě ve větší mzdu. Ale podobenství nás varuje před tímto pokušením. Určitě dostanou poslední stejnou mzdu jako ti první, jí je království nebeské, ale jejich sláva nebude stejná. Zasluby těch, kteří jsou věrní od první hodiny, budou v nebi větší, a to je podle božského řádu spravedlnosti. To je také důvod, proč je v domě Otcově více příbytků. (srov. Jan 14,2)

V Bibli jsou Zacheus, Matouš – celníci a svatý Pavel lidmi, kteří se milostí Kristovou obrátili v poslední hodině. A Ježíš je přijímá s radostí po jejich upřímném obrácení. Přestože se apoštolové chovali zdrženlivě, když šlo o to, aby přijali svatého Pavla za sobě rovného, on hrál významnou roli jako apoštol pohanů.

V církevních společenstvích by měli být ti naposled příchodí přijati srdečně jako sourozenci, pokud starší žijí ve velkodušnosti lásky.

#### PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH 4. května 2019

**P. Karel Soukal (ředitel PMD pro řeckokatolickou církev v ČR),  
jáhen Leoš Halbrštát (národní ředitel PMD).**

**Program:** 16.00 modlitba Klokotských zpívaných hodinek • 16.30 růženec, svátost smíření  
• 17.00 mše svatá se svátostným pozhárním • po mši svatě beseda v kostele.

Poutní místo Klokoty se v roce 2019 připojilo k výzvě papeže Františka. Papež v duchu loga „Pokřtěni a posláni“ církev vyzývá, aby rozjímala o svém poslání zvěstovat Krista světu, o poslání vyplývající z našeho křtu. V tomto duchu se také ponosou promluvy hostů tradičních prvních sobot na Klokotech.

Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné.

**Kontakt:** tel. 381 232 584 • e-mail: [tabor-klokoty@dicb.cz](mailto:tabor-klokoty@dicb.cz) • [www.klokoty.cz](http://www.klokoty.cz) • [www.oblati.cz](http://www.oblati.cz).

Na konci podobenství nám Pán připomíná, že poslední budou prvními a první posledními v tom smyslu, že každý je povolán do království nebeského. Neexistuje přece žádná hodina, kdy tam mají vstoupit. Bůh volá každého z nás. Je na nás, abychom odpověděli na jeho výzvu, dokud není pozdě. Bůh je vždycky zde, aby nás přijal. Ale běda tomu, kdo se po celý život vyhýbá práci na vinici Páně. Bude po celý život nečinný a mzdou líného bude mzda jako onoho muže, který měl jeden talent a zakopal jej do země, aniž by přinesl výnos. A Ježíš mu říká: „A toho služebníka budižničemu vyhodíte ven do tmy, tam bude pláč a skřípění zubů.“ (Mt 25,30)

Co by bylo z nás, kdyby nás Bůh posuzoval podle své spravedlnosti a bez milosrdenství? Ale Bůh zná člověka lépe, než zná člověk sám sebe, a jedná s dobrotou, protože se Boží láska velmi liší od veškeré lidské představy. Dokazuje to velikonoční kázání sv. Jana Zlatoústého:

„Kdo je zbožný a bohabojný, ať se občerství o tomto krásném, zářivém svátku! Kdo je věrný sluha, ať vstoupí veselé do radosti svého Pána. Kdo se strávil postem, dostane teď svůj denár. Kdo pracoval od první hodiny, dostane dnes svoji spravedlivou mzdu! Kdo přišel o třetí hodině, ať oslavuje s díkem! Kdo čekal až na šestou hodinu, ať neotálí, protože nic neztratil! Kdo přišel po deváté hodině, vstup sem bez váhání! A když se někomu stalo, že se přiloudal až k jedenácté hodině, ať se nestydí za svoji vlažnost,



Svatý Matouš



## Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na <https://www.vaticannews.va/cs.html>.

### DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

### ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA KVĚTEN 2019

#### EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL:

*Církev v Africe - kvas jednoty.*

Za církev v Africe, aby se přičiněním vlastních členů stala kvasem jednoty mezi národy a znamením naděje pro celý tento světadíl.

#### NÁRODNÍ ÚMYSL:

Ať v našich rodinách i farnostech vládne atmosféra laskavosti a vzájemného přijetí.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!*

*Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

vždyť Pán je velkorysý, přijme posledního jako prvního. Nechá dělníka jedenácté hodiny stejně klidně vstoupit jako toho z první hodiny. Smiluje se nad posledním a postará se o něho jako o prvního. Tomu dá a onomu prokáže milost. On přijímá činy a vítá dobrou vůlí. Čin ctí a dobrý úmysl chválí. Tak vejděte všichni do radosti svého Pána! Dostanete svoji odměnu, první stejně jako druzí. Bohatí i chudí, postíci se i líní, oslavte tento den. Ať jste se postili nebo ne, radujte se dnes všichni! Stůl je prostřený, vstupte všichni, ať se občerstvíte. Je připraveno vykrmené tele, nikdo odtud neodejdete hladový. Každý se osvěží na hostině víry, na pokladu dobra. Nikdo ať si nestěžuje na svoji chudobu, neboť nebeské království přišlo pro všechny. Nikdo ať neoplakává svoji vinu, vždyť odpuštění vyzařuje z hrobu. Nikdo ať se nebojí smrti, vždyť smrt Vykupitele nás osvobodila. On zničil smrt poté, co ji podstoupil. On odkryl peklo,

do kterého vstoupil. Naplnil je hořkostí. Izaiáš to prorokoval: Peklo bylo rozhněvané, když se s tebou pod zemí setkalo. Bylo rozhněváno, protože bylo zničeno. Bylo rozhněváno, protože bylo vydáno posměchu. Bylo rozhněváno, protože bylo spoutáno. Bylo rozhněváno, protože bylo odsouzeno k smrti. Peklo zajalo jedno tělo, a setkalo se s Bohem. Vzalo si zemi, a setkalo se s nebem.

Vzalo si to viditelné, a bylo přivedeno k pádu kvůli neviditelnému. Ó smrti, kde je tvůj osten? Ó peklo, kde je tvé vítězství? Kristus vstal a ty samo jsi bylo rozdrceno. Kristus vstal a démoni padli. Kristus vstal a andělé jákali. Kristus vstal a život zvítězil. Kristus vstal a v hrobě už není mrtvý. Protože Kristus vstal z mrtvých jako první ze zemřelých. Jemu buď sláva a moc od věčnosti do věčnosti. Amen.“

*Z Maria heute 6/2018 přeložil -mp-  
(Redakčně upraveno)*

# Neděle Božího milosrdenství

Několik myšlenek z *Deníčku sv. Faustyny Kowalské*

**723** V každé duši vykonávám dílo milosrdenství, a čím větší hříšník, tím má na mé milosrdenství větší právo. Všechna díla mých rukou jsou zpečetěna mým milosrdenstvím. Kdo důvěruje v mé milosrdenství, nezahyne, neboť všechny jeho záležitosti jsou mými záležitostmi a nepřítel se rozbíjí na úpatí mého podnoží.

**1017** Pán mi řekl: Toužím dávat se duším a naplňovat je svou láskou, ale je málo těch duší, které chtějí přijmout všechny milosti, jež jim má láska určila. Má milost nepřijde nazmar; pokud ji duše, pro níž je určena, nepřijímá, bere si ji jiná duše.

**1146** [Nechť vkládají] naději do mého milosrdenství největší hříšníci. Oni před ostatními mají právo na důvěru v propast mého milosrdenství. Dcero má, piš o mém milosrdenství znaveným duším. Duše, které se dovolávají mého milosrdenství, mi působí rozkoš. Těmto duším uděluji milosti přesahující jejich přání. Nemohu [nikoho] trestat, i kdyby byl největší hříšník, jestliže se dovolává mé slitovnosti, nýbrž ho ve svém neproniknutelném a neprozkoumatelném milosrdenství ospravedlňuji.

**1190** [...] Ze všech mých ran proudí jako z pramenů duším milosrdenství, ale rána mého Srdce je pramenem neproniknutelného milosrdenství, z tohoto pramene prýští všechny milosti pro duše. Pálí mě plameny slitování, toužím je vylít do duší lidí. Říkej celému světu o mém milosrdenství.

**1317** [...] Pokud duše neprokazuje milosrdenství žádným způsobem, nedosáhne mého milosrdenství v soudný den. Kéž by si duše dokázaly shromážďovat poklady věčné, vyhnuly by se mému soudu tím, že by mu předešly milosrdenstvím.

**1485** [...] Rozhovor milosrdného Boha s hříšnou duší.

- Ježíš: Neboj se, hříšná duše, svého Spasitele, jako první se k tobě přibližuji, protože vím, že sama o sobě nejsi schopna se ke mně povznést. Dítě, neutikej svému Otci, začni o samotě rozho-

vor se svým Bohem milosrdenství, který ti sám chce říct slova odpuštění a zasypat tě svými milostmi. Ó, jak mi je tvá duše drahá. Mám tě vepsanou ve svých dlaních. A vryla ses hlubokou ranou do mého Srdce.

- Duše: Pane, slyším tvůj hlas, který mě volá, abych se vrátila ze špatné cesty, ale nemám ani odvalu ani sílu.

- Ježíš: Já jsem tvá síla, já ti dám sílu k boji.

- Duše: Pane, vidím tvou svatost a bojím se tě.

- Ježíš: Proč se bojíš Boha milosrdenství, mé dítě? Má svatost mi nebrání v tom, abych k tobě byl milosrdný. Podívej, duše, pro tebe jsem zřídil na zemi trůn milosrdenství, tím trůnem je svatostánek a z toho trůnu milosrdenství toužím sestupovat do tvého srdce. Hleď, neobklopil jsem se ani stráží, jsem ti dostupný v každé chvíli, v každé denní době s tebou chci mluvit a toužím udělit ti milosti.

- Duše: Pane, bojím se, zda mi odpustíš tolik hříchů, má ubohost mě naplňuje strachem.

- Ježíš: Mé milosrdenství je větší než ubohost tvá i celého světa. Kdo změřil mou dobrotu? Pro tebe jsem sestoupil z nebe na zem, pro tebe jsem se nechal přibít na kříž, pro tebe jsem si nechal kopím otevřít své Nejsvětější Srdce a otevřel jsem ti zdroj milosrdenství, přicházej a čerpej milosti z toho zdroje nádobou důvěry. Pokorné srdce nikdy neodmítnu, tvá ubohost se utopila v propasti mého milosrdenství. Proč bys se mnou měla vést [spor] o svou ubohost. Udělej mi tu radost, že mi odevzdáš všechnu svou bídu a celou ubohost, a já tě naplním poklady milosti.

- Duše: Zvítězil jsi, ó Pane, svou dobrotou nad mým kamenným srdcem, hle, s důvěrou a pokorou se přibližuji k tribunálu tvého milosrdenství, sám mi dej rozhrěšení rukou svého zástupce. Ó Pane, cítím, jak do mé ubohé duše splynula milost a pokoj. Cítím, že mě zcela objalo tvé milosrdenství, Pane. Odpustil jsi mi více, než jsem se odvážila očekávat nebo si dokázala pomyslet. Tvá dobrotá překonala všechny mé tužby. A nyní tě zvu do svého srdce, dojatá vděčností za

tolik milostí. Bloudila jsem jako marnotratné dítě po mylných cestách, a tys mi nepřestával být Otcem. Rozmnožuj ve mně své milosrdenství, vždyť vidíš, jak jsem slabá.

- Ježíš: Dítě, už nemluv o bidě, neboť já jsem už na ni zapomněl. Poslyš, mé dítě, co ti chci říci, přitul se na mé rány a čerpej ze zdroje života všechno, co si tvé srdce přeje. Pij plnými doušky ze zdroje života, a pak se cestou neunavíš. Hleď na jas mého milosrdenství a neboj se nepřítel své spásy. Oslavuj mé milosrdenství.

**1540** [...] Všechny duše, které budou velebit to mé milosrdenství a šířit jeho slávu tím, že budou vybízet jiné duše k důvěře v mé milosrdenství, nezakusí v hodině smrti zděšení. V tomto posledním boji je ochrání mé milosrdenství...

**1577** Řekni duším, ať nestavějí ve vlastních srdcích překážky mému milosrdenství, které si tolik přeje v nich působit. Mé milosrdenství pracuje ve všech srdcích, která mu otevírají své dveře, spravedlivý stejně tak jako hříšník potřebují mé milosrdenství. Obrácení a vytrvání je milost mého milosrdenství.

**1578** Duše usilující o dokonalost ať velebí mé milosrdenství zvláštním způsobem, neboť hojnost milostí, které jim uděluji, plyne z mého milosrdenství. Přejí si, ať se tyto duše vyznačují bezmeznou důvěrou v mé milosrdenství. Já sám dbám o posvěcení těchto duší, poskytnu jim všechno, cokoliv bude k jejich svatosti třeba. Milosti z mého milosrdenství čerpají jedinou nádobou, a tou je důvěra. Čím větší důvěru duše má, tím více obdrží. Bezmezně důvěřující duše jsou mi velkou útěchou, takové duše naplňují všemi poklady svých milostí. Jsem rád, že chtějí mnoho, vždyť já toužím dávat mnoho, velmi mnoho. Naopak jsem smutný, když duše žádají málo, zužují svá srdce.

*Z knihy Svatá s. M. Faustyna Kowalská: Deníček. Boží milosrdenství v mé duši. Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 2001*

# Velikonoční zvony kláštera Optina Pustýň

*Jako z Ježíšova umučení proudí pro všechny národy všech dob milost a hojnost každého dobra, tak také smrt člověka, když je obětována z lásky k Ježíši, přináší pro budoucí generace požehnání, rozkvět a nový duchovní život. To může mít oživující účinky na celé stvoření, ba dokonce i na přírodu. Dokazuje to také tento mimořádně dojemný příběh, který se odehrál v jednom z nejstarších a nejznámějších klášterů v Rusku.*

Rozsáhlý areál kláštera Optina Pustýň se svými nádhernými kostely, kaplemi, věžemi a poustevnou se nachází 130 kilometrů na jihozápad od Moskvy, v blízkosti majestátního lesa. Klášter Optina Pustýň, oddělený od okolního světa kamennou zdí a řekou Žizdra, byl už odedávna ideálním místem pro osamělý poustevnický život. Dlouhá řada mnichů, mezi nimi čtrnáct velkých Bohem obdařených vůdců, takzvaných starců, se významně přičinilo o obnovu mnišského života v Rusku. V 19. století byl klášter Optina Pustýň dokonce nejvýznamnějším duchovním centrem ruské pravoslavné církve. Toto místo přitahovalo tisíce poutníků z různých vrstev, mezi nimi také uznávané básníky, spisovatele, myslitele a skladatele. Vyhledávali jej i takoví velikáni jako Gogol, Turgenjev, Dostojevskij.



*Mnich Vasilij (Igor Rosljakov)*

Období rozkvětu bylo však náhle ukončeno vypuknutím Říjnové revoluce v roce 1917. V následujícím roce bolševici klášter zavřeli, mnichy pak zabili anebo odvěkli na Sibiř do pracovních táborů. Klášterní budovy začaly být používány k jiným účelům. Během desetiletí sloužily sovětům jako koncentrační tábor, vojenská nemocnice a později jako polnohospodářský podnik. Jeden z devíti kostelů používali komunisté jako stáj. Všimli si však přitom, že během velkých církevních svátků, které se zde v té době samozřejmě nikdy neslavily, byl dobytek jakoby pomatený. Jednou dokonce musel přijít zvěrolékař a jednu zdivočelou krávu utratit. Po této události znesvěcený kostel rozebrali; cihlu po cihle, jak tomu bylo i v případě mnoha jiných kostelů. Po deportaci mnichů se nepředstavitelným způsobem změnila i příroda. Blízký les úplně vymřel. Nebylo slyšet ani ptáčka, nebylo možné najít žádné lesní plody. V řece nebyly ryby a všechny ovocné stromy byly napadeny nemocemi. Země nevydala úrodu, ačkoliv do té doby byla považována za mimořádně úrodnou. Zajímavé bylo i to, že satelitní záběry ukazovaly na nevysvětlitelně zářící místo v Kalužské oblasti, přičemž bližší zkoumání ukazovalo přesně na slavný klášter Optina Pustýň, kde se po staletí modlili mniši a kde byli pochováni svatí starci.

V roce 1987 byl klášter jedním z prvních, které byly vráceny pravoslavné církvi. Při této příležitosti byl klášteru Optina Pustýň darován jeden ze vzpomínaných satelitních záběrů. Již v roce 1988, poprvé po mnoha letech, svatou liturgií slavila malá hrstka mnichů, kteří se sem vrátili. Klášterní budovy byly zničeny anebo polorozpadlé. „Vypadalo to jako po bombardování,“ řekl očitý svědek.

Mniši zde našli zapáchající bažinu, která se nedala využít ani k pěstování plodin, ani jako pastvina. Půda vypadala až tak extrémně neúrodná, že ji dokonce poslali do laboratoře na rozbor, zda ne-

ni radioaktivně zamořena. Nakonec mniši nechali přivést novou zeminu, aby mohli vůbec něco zasadit.

O bájně úrodnosti tohoto místa se vědělo už jen z knih a z vyprávění starých lidí. Ti vzpomínali, že kdysi přivezli z lesa několik vozů naplněných výbornými



*Pobořený klášter Optina Pustýň*

jedlými houbami a na polích se urodilo tolik rajčat, že je mniši rozdávali okolnímu obyvatelstvu. Teď se však zdálo, že veškerá námaha je zbytečná. I přes velké oběti byla úroda jen velmi skromná.

Ve skutečnosti byla potřebná tři výjimečná „semínka“, která „padnou do země a odumřou“, aby potom po všech stránkách „přinesla bohatou úrodu“. „Byli to ti tři nejlepší v klášteře!“ říkalo se.

## Tři mniši mučedníci a nový rozkvět

Tři mniši – Vasilij, Trofim a Ferapont – našli cestu k Bohu až jako dospělí. Radikálně se rozhodli pro své povolání a pro svatost a už po několika letech prožitých v klášteře zemřeli ve stejný den v roce 1993 jako mučedníci.

Nejmladším z nich byl mnich Vasilij, občanským jménem Igor Rosljakov. Pocházel z Moskvy. Vyrůstal v dělnické rodině jako jedináček. Stal se žurnalistou a vrcholovým sportovcem ve vodním pólu. Igor, srdce ruského národního týmu, vyhrál se svými spoluhráči mistrovství Evropy a jako vícenásobný sportovec roku se zúčastnil mnoha mezinárodních soutěží. Jako 23letý v roce 1984 našel víru, a protože se k ní přiznával, nedovolili

mu komunisté účast na dalších turnajích. V 27 letech, po zralé úvaze a s pozhádním starce Jana Krestankina [o něm viz *Světlo* 12/2016 – pozn. překl.], jen několik měsíců po znovuotevření kláštera Optina Pustyň, požádal v červnu 1988 o přijetí mezi mnichy.



*Ferapont a Trofim byli nejlepšími zvoníky v klášteře, což od nich vyžadovalo hudební nadání a zručnost. Jelikož melodie se střídaly podle liturgických období, bylo zvonění skutečným uměním, jež ovládal jen málokdo.*

Všechno leželo v ruinách a Igor – o jehož velké sportovní kariéře zde nikdo nic netušil – rozhodně pomáhal spolubratrům při obnově kláštera. Ve svém deníku zachytil dojmy, které v něm zanechalo divoké a nepřekonatelné houští, rozpínající se okolo kláštera: „U klášterních zdí je kopřiva vyšší než já,“ napsal mnich Vasilij



*Pohřeb mladých mnichů-mučedníků Vasilije, Trofima a Feraponta*

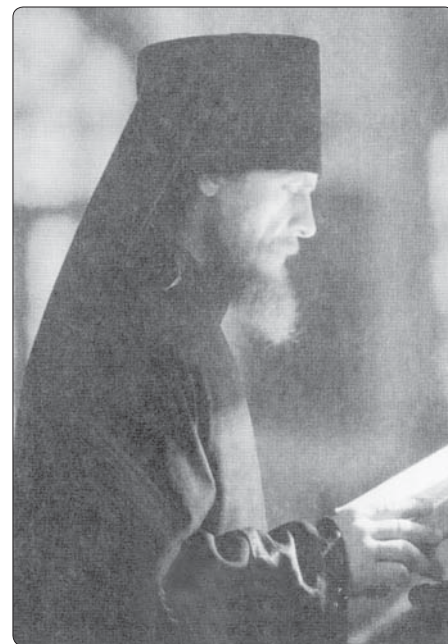
– tak se nyní jmenoval. Byl vysoké postavy, měřil téměř dva metry. Avšak skromný a mimořádně ochotný mnich, který dlouhé hodiny bez hnutí trávil před ikonou anebo u hrobů starců, věděl o jiném a mnohem větším „houští“, kterým byla jeho bezbožná domovina. V jedné básni o ní napsal: „Toužím po tom, abych jednou v čase, který určí Bůh, mohl položit život za toto ruské houští.“ Zůstaly mu ještě dva roky, během kterých mohl Vasilij působit jako kněz – tzv. jeromonach (v pravoslavné církvi mnich, který je zároveň vysvěcený na kněze). Sepsal si jmenný seznam lidí, které zpovídal, rodin, jež pokřtil, a všech, kdo se mu svěřili. Neúnavně se za ně obětoval, dokonce i v noci ve své cele. Byl si přítom vědom: „Ty, Pane, jsi mi dal lásku, která mě úplně proměnila. Proto teď nemohu učinit nic jiného, než obejmout všechna utrpení z lásky k bližním.“

Každý, ba i ten největší nešťastník odcházel od Vasilije s hlubokou duševní úlevou, jako by mu tento tichý mladý mnich odňal těžké břemeno. Zvláště zoufalci, které omrzela život, mohli zažít jeho pomoc. Nejedna z nich se později rovněž stal mnichem. Jistý dělník, jenž pracoval na obnově kláštera, dosvědčuje: „V jednom hrozném okamžiku zoufalství jsem měl nutkání spáchat sebevraždu. Zavedli mě do cely otce Vasilije. Hovořili jsme jen 15 minut a potom se modlil. Odcházel jsem od něho veselý, plný životní síly a elánu. Nikdy jsem si nemyslel, že by něco takového bylo možné, ale bylo to tak.“

Dva roky po vrcholovém sportovci Igorovi našel cestu do kláštera Optina Pustyň 36letý Leonid Tatarnikov. V srpnu 1990, po silném vnitřním zážitku, vstoupil do kláštera, kde se z něho stal **mnich Trofim**. Pocházel ze Sibíře, měl veselou povahu a byl idolem všech děvčat. Tento modro-

oký blondák mohutné postavy dříve po pět let denně vyrážel na moře jako rybář na dálním ruském východě. Všeestranně nadaný, Leonid později velmi tvrdě, spolehlivě a úspěšně pracoval jako stolař, fotograf a žádaný obuvník. Měl velmi dobré srdce. Všechno, co vlastnil, hned rozdával a pomohl každému, kdo k němu přišel s nějakou prosbou; ve dne či v noci. Nebylo tomu jinak ani v klášteře.

Byl neustále ochoten naslouchat každé vnitřní i vnější nouzi lidí. Říkalo se o něm: „Velká láska k bližním z něho udělala po-



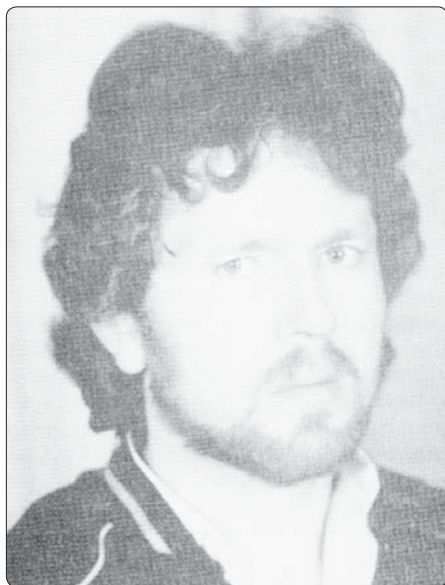
*Mnich Trofim  
(Leonid Tatarnikov)*

mocníka, přítele a bratra všech.“ Nikdo nebyl v klášteře tak oblíbený jako mnich Trofim, ale zároveň i tak často kárán jako on, například za opožděný příchod na modlitby, když nějaká „bábuška“ z vesnice chtěla, aby jí ještě narychlo okopal pole anebo opravil hodiny. Toto všechno dělal při svých povinnostech zvoníka, pekaře, traktoristy, prodavače svíček, kováře a pomocníka při vázání knih. Hravě zvládal všechna tato řemesla bez toho, aby se je někdy musel učit. Naštěstí potřeboval málo spánku a zdálo se, že není nikdy unavený. Poutník Prokuronov říká: „Když si vzpomínám na tuto radostnou duši – na mnicha Trofima, vidím ho před sebou, jak na traktoru přijíždí z pole a jak děti a psi z vesnice k němu běží a snaží se zachytit každé malé gesto jeho náklonnosti.“

Při každé práci byl Trofim skrz naskrz Božím mužem, který se ve skrytosti postil a byl orientovaný na vnitřní život. Celé noci konal pokání za nevěřící lidi, zvláště za alkoholiky; možná i proto, že jeho vlastní otec byl alkoholikem. Dokonce drogově závislí se mu svěřovali a s jeho pomocí se dokázali osvobodit od svých závislostí. Ve svém posledním dopise příbuzným na Sibiř napsal: „Snažte se častěji zastavit u kostela, nepřejděte jen tak kolem! Vstupte dovnitř a vyzpovídejte se ze svých hříchů! Modlím se za vás všechny.“

Přesným opakem temperamentního a neustále veselého Trofima byl zádumčivý mnich s dobrotivou a jemnou duší, **mnich Ferapont**. Občanským jménem Vladimír Puškarjov, pocházel ze sibiřské tajgy, z odlehle dřevorubecké vesnice. Pracoval jako lesník u Bajkalského jezera. Krátce po svém obrácení v roce 1987 odešel na jih Ruska, do Rostova nad Donem. V katedrále Panny Marie pokorně vykonával ty nejpodřadnější služby a předtím, než se v červnu 1990 usadil v klášteře Optina Pustyň, tři roky putoval a hledal své místo v různých kláštorech. V 35 letech Vladimír přijal jméno Ferapont.

Dávno osvobozen od všeho sovětského, v klášteře hned od začátku nechtěl vyhledávat žádné přátelství s lidmi, stačil mu Bůh sám. Mniši ve vedlejších celách věděli jen málo o tomto bratrovi. Vnímali ho však jako svědomitého stolaře a vynikajícího řezbáře. „On se mod-



*Vladimír Puškarjov  
(budoucí mnich Ferapont)*



*Den po pohřbu začala ze všech tří náhrobních křížů vytékat tekutina, která vydávala silnou vůni. Pravoslavní věřící si z ní s bázní odebírali a žehnali se. Dokonce se vypráví o různých uzdraveních a zázracích, které se dějí u hrobů těchto mučedníků. Ruské národní mužstvo ve vodním pólu přichází každý rok k hrobu svého bývalého spoluhráče, mnicha Vasilije, a rolníci z okolí si rádi berou hroudy země z Trofimova hrobu na svá pole. Bylo všeobecně známo, že tam, kde tento mnich zadarmo vysadil brambory pro staré lidi, nebyli žádní brouci, přičemž ani jedno pole v jejich okolí nebylo před nimi uchráněno.*

lil a modlil..., víc není co dodat,“ říkalo se o uzavřeném mnichovi. Stěny v cele měl oblepeny ponaučeními svatých otců. Často si je četl, aby je co nejvěrněji mohl uskutečňovat. Ještě dlouho po skončení liturgie se Ferapont s velkým zalíbením modlil před relikviemi svatých starců. Jistý návštěvník, který ho při modlitbě jednou náhodně pozoroval, řekl: „Vždy jsem měl vážné pochybnosti o existenci Boha. Ale nyní už vím, že Bůh existuje, protože jsem zde viděl modlit se tohoto mnicha.“ Přitom ukázal na Feraponta, který právě vycházel z kostela.

Tento mnich, který měl dar vidět do lidského srdce, věděl zjevně i o své blízké smrti. Krátce předtím totiž daroval svoje teplé oblečení spolubratrům s těmito slovy: „Už je nebudu potřebovat.“ Rozdal všechno svoje stolařské a řezbářské nářadí a – zcela proti svým obyčejům – ve Svatém týdnu 1993 prosil s rozzářenou tváří své spolubratry a lidi okolo: „Prosím, modlete se za mne!“

Předtuchu smrti měl rovněž mnich Trofim, který již několik měsíců prorokoval: „Nezůstává mi již mnoho času.“ A mnich Vasilij, jenž vždy přizvukoval: „Velikonoce jsou mým svátkem,“ prozradil svoje největší přání jistému věřícímu, jemuž na jeho otázku odpověděl: „Jak rád bych zemřel na Velikonoce při zvonění velikonočních zvonů!“ A přesně tak se i stalo.

Brzy ráno o Velikonocích 18. dubna 1993, hned po velikonoční liturgii, po-

čkal Trofim v kostele na svého spolubratra Feraponta, který se bez hnutí modlil u hrobu jednoho ze starců. Společně potom spěchali ke zvonici, kde začali slavnostně zvonit. V téže době do kláštera vnikl muž, jistý Nikolaj Averin.

*„Přál bych si, aby tyto Velikonoce trvaly věčně. Šťastní jsou ti, kteří mohou položit svůj život pro Ježíše. Kéž bych se stal toho hoden!“  
(mnich Ferapont)*

Přímo s nadlidskou silou tento muž vrazil ze zadu svůj nůž s dvojsměčnou čepelí do Ferapontova těla a ten okamžitě padl mrtvý na zem. Potom vrah jen jedenkrát bodl Trofima do zad nožem podobným malému meči, na němž bylo vyryto „satan 666“. Trofimovi se podařilo ještě několikrát zazvonit a smrtelně zraněn zakrátko padl na zem se zvoláním: „Smiluj se, Bože, nad námi!“ Mnich Vasilij, který šel právě zpovídat, si hned všiml, že něco není v pořádku. Pospíchal směrem ke zvonici, kde se nečekaně potkal s pachatelem. Došlo k třetímu úderu ze zadu. Dvoumetrový Vasilij se svalil na zem a zanedlouho podlehl zraněním. Vrah až nyní začal hledat únikovou cestu, ale brzy ho chytili.

Tváří v tvář brutálnímu krvavému činu jako by všichni zamrzli a v bolesti zůstali stát na místě. Zároveň si však uvědomili: „Odted je klášter Optina Pustyň

prosáklý nejen potem asketů a mnichů, ale i krví těchto tří nových mučedníků: Feraponta (37 let), Trofima (39 let) a Vasilije (32 let).“

Samozřejmě, že takováto oběť vlastního života nemohla zůstat bez účinku. Došlo k dojmavým obrácením přátel, známých a příbuzných těchto tří mnichů. Anna Michajlovna, nevěřící matka mnicha Vasilije, se jen velmi těžce smířovala s klášterním životem svého syna. Plná bolesti se teď nad jeho hrobem modlila: „Jsi-li skutečně světec, pomoz mi!“ A Vasilij, který se tak usilovně modlil za svoji matku, jí skutečně pomohl. Vstoupila do kláštera a na památku svého syna přijala jméno Vasilisa.

Rovněž Nina Andrejevna Tatarniková, matka mnicha Trofima, vstoupila do kláštera Optina Pustyň jako mniška Marie, avšak až o devět let později, přesně na

výročí smrti svého syna. Předtím přivedla všechny své děti k Bohu; pravda, také s pomocí svého syna Trofima. Jednou se totiž ve snu zjevil své mladší sestře. Byl zcela vyčerpaný a pohled měl naplněný bolestí. Jak se však Lena polekala, když zaslechla jeho sténání: „Jsem tak unavený. Všechno jsem vložil do modlitby za každého z vás a vy ještě stále nechodíte do kostela!“ Nakonec přijalo křest 14 Trofimových příbuzných.

Mučedník dává svůj život nejen za své přátele, ale v následování Krista také za svého mučitele a vraha, a to je ten nehrdinější projev odpuštění a znak skutečné svatosti. Mnich Hilarion podává zprávu o tomto zázračném obrácení: „Nikolaj Averin, zákeřný vrah, byl skutečně satanistou. Byl postaven před soud a odsouzen. Ve vězení se vícekrát pokusil o sebevraždu. Po posledním pokusu

chtěl z ničeho nic konat pokání a vidět kněze. A tak poslali z kláštera Optina Pustyň mnicha Tichona, jenž byl představeným poustevny. Kající vrah se mu vyzpovídal. Averin si musí ve vězení odpykat ještě dlouhý trest. Dělá to však v upřímné kajivosti.“

Tím se to všechno ale ještě nekončí. V létě téhož roku, kdy byli tři mniši zabiti, se nápadně změnila dokonce i okolní příroda. Půda začala být úrodná jako kdysi. Les ožil, najednou tam poletovalo opět mnoho druhů ptáků. Obyvatelé z okolí nasbírali vrchovaté kbelíky borůvek a našli obrovské množství dobrých a jedlých hub. Jabloně urodily jako už dávno ne a také v řece Žizdre se znovu hemžily ryby.

*Z Vítězství Srdce 121/2018 přeložil -dd-  
(Redakčně upraveno)*

## O Otčenáši – Odpusť nám naše viny

*– dokončení promluvy papeže Františka ze str. 2*

Naopak celník, který stál v zádu v chrámu – všemi pohrdaný hříšník, který se zastaví na prahu chrámu a necítí se hoděn vstoupit – sveržuje se Božímu milosrdenství. A jak to komentuje Ježíš? Říká: „Celník se vrátil domů ospravedlněn.“ (Lk 18,14) To znamená, že mu bylo odpuštěno, dostalo se mu záchrany. Proč? Protože nebyl domýšlivý; protože uznával svoje omezení a svoje hříchy.

Jsou hříchy, které je vidět, a jsou takové, které vidět nejsou; skryté hříchy. Jsou hříchy nápadné, které působí rozruch, ale jsou také záludné, které se zahnízdí v srdci, aniž bychom si toho povšimli. Nejhorší z nich je pýcha. Mluvili jsme o domýšlivosti, pýcha je více méně totéž. Tím nejhorším je tedy pýcha, která může nakazit i lidi, kteří žijí intenzivním náboženským životem. V 17. století, v dobách jansenismu, existoval jeden proslulý konvent sester, které byly dokonalé, a říkalo se o nich, že byly andělsky čisté, avšak pyšné jako démoni. To je ohavnost. Takový hřích působí rozkol ve společenství, sugeruje nám, že jsme lepší než druzí a domněle podobní Bohu.

Avšak před Bohem jsme všichni hříšníci, a máme důvod bít se v hrud – všichni – jako onen celník v chrámu. Svátý Jan

ve svém prvním listu, jak jsme slyšeli, píše: „Řekneme-li, že hřích nemáme, klameme sami sebe a není v nás pravda.“ (1 Jan 1,8) Chceš-li tvrdit, že nemáš hřích, klameš sám sebe.

Jsme dlužníky především proto, že jsme ve svém životě mnoho dostali: život, otce a matku, přátelství, divy stvoření... A třebaže se všem stává, že musí prožívat těžké dny, musíme mít neustále na paměti, že život je milost, zázrak, který Bůh učinil z ničeho.

Za druhé jsme dlužníky proto, že nikdo z nás, ačkoli umíme milovat, toho není schopen svými vlastními silami. Milovat pravou láskou můžeme jenom s Boží milostí. Nikdo z nás nevyzařuje svoje vlastní světlo. To, co starověcí teologové nazývali *mysterium lunae*, se netýká jenom církve, ale také života každého z nás. Co znamená *mysterium lunae*? Být jako měsíc, tedy nemít své vlastní světlo, nýbrž odrážet to sluneční. Ani my nemáme svoje vlastní světlo, a to, které máme, je odrazem Boží milosti, Božího světla. Pokud miluješ, pak proto, že se na tebe někdo z tvého okolí usmál, když jsi byl ještě dítětem, a naučil tě odpovědět úsměvem. Pokud máš rád, pak proto, že v tobě něk-

do vzbudil lásku a umožnil ti pochopit, že v ní spočívá smysl života.

Zkusme naslouchat příběhu člověka, který pochybil, třeba nějakému vězni, odsouzenci, narkomanovi... známe spoustu lidí, kteří v životě pochybili. Nehledě na odpovědnost, která je vždycky osobní, zeptej se někdy, koho je možné obvinit z jeho pochybení a zda je to pouze jeho svědomí nebo nějaká nevraživost či zanedbání, jež si někdo s sebou nese.

A to je *tajemství luny*: milujeme především proto, že jsme byli milováni; odpouštíme, protože nám bylo odpuštěno. A pokud někdo nebyl osvícen slunečním světlem, zmrzne jako půda v zimě.

Jak nerozpoznat v řetězci lásky, který nás předchází, také prozíratelnou přítomnost Boží lásky? Nikdo z nás nemiluje Boha tak, jako on miloval nás. Stačí stoupnout si před kříž, abychom si všimli té disproporce! On nás miloval a vždycky miluje jako první.

Modleme se tedy: „Pane, ani ten nejsvětější mezi námi nepřestává být tvým dlužníkem. Otče, smiluj se nad námi nadě všemi!“

*Přeložil Milan Glaser,  
Česká sekce Rádia Vatikan*

## Cvičení ve zbožném životě (6)

### Opatření proti pokušení a hříchu hněvu (Kapitola 24)

Rozličná opatření, která ti byla dána proti pýše, mohou stejně dobře napomoci i proti hříchu hněvu a vzteku, neboť ti, kteří jsou pyšní, jsou také plni hněvu. Zároveň však jsou zde i další zvláštní opatření proti této neřesti.

Nejdříve je dobré uvážit, že pokud se někdo hněvá a tím chce ranit další, je na hony vzdálen od rozumného chování, neboť ani dravá zvíř takto mezi sebou nebojuje, ale žije ve stádu s ostatními. A to je také o důvod méně, aby se člověk, který se narodil bez jejich zbraní, takto bránil anebo útočil na druhé.

Za druhé, pohleď na ošklivost a odporost hněvu u člověka, jak v jeho gestech, slovech, tak i ve skutcích. Tedy vše je v tu chvíli u něho pokřiveno, když jej takto pozoruješ. Pokud nechceš tedy upadnout do těchto nedostatků, uchraň se být hněvivý, neboť pro tuto vlastnost si tě ostatní přestanou vážit.

Za třetí, zvaž, že ať už je to kdokoliv, kdo tě takto zranil svým hněvem, on sám sebe zranil ještě více, a pokud hledáš, jak mu to odplatit, opět s hněvem, sám sebe poraníš ještě daleko více, pokud tak učiníš, neboť jak sv. Jan Zlatoústý říká: „Žádný člověk není zraněn, jen on sám,“ (Chris. hom. 9, *Quod nemo laeditur nisi a seipso*), což platí nejvíce pro takového člověka, který chce zbořit přístřeší nepřítelů, čímž se myslí, že chce tělesně zabít nepřítelů, nejdříve zabije svou vlastní duši, jak říká sv. Augustin: „Nůž pronikl srdcem pronásledovatele dříve než tělem pronásledovaného.“ Usiluj tedy ovládat sebe a hasit svůj hněv a získáš tím větší slávu i vítězství, než kdybys dobyt mocné město, a tím, že nebudeš hledat odplatu, všemohoucí Bůh sám odplatí všem, jak sám slíbil (srov. Sir 28,1; Řím 12,19).

Za čtvrté, pokud ďábel, aby tě vyprovokoval ke hněvu, otevírá tvé rány, které jsi již obdržel, a chce je učinit ještě většími, učin pravý opak. Tedy, mysl na to, jak ten, který tě zranil, jindy překonal své vášně, a také si připomeň dobré skutky, které pro tebe vykonal, anebo jak jsi ty sám ho jindy také zranil, což on tehdy tolero-

val, a proto nyní bys ho měl také snést. A pokud tímto způsobem nenajdeš žádnou účinnou náplast na svou bolest, vzpomeň si, jak Bůh snášel mnoho ran z tvých vlastních rukou, a proto ty bys měl nyní snášet trpělivě nedostatky svých bližních.

Za páté, zvaž, jak jsou všechna tato zranění, která se nyní tobě dějí, a také všechny prohry (kdy jsi popouzen a vyprovokován ke hněvu) v Boží prozřetelnosti na tebe seslány, abys byl těmito tresty zde na tomto světě očištěn od svých hříchů, a ne trpělivě tento trest, mohl jsi obdržet milost a nebeské požehnání. Takto smýšlel král David, který utekl před zlostí svého syna Absaloma, a když potkal Šimeje, který mu zlořečil a házel po něm kamení, zatímco jeden z jeho služebníků chtěl Šimeje potrestat smrtí, tento král s trpělivostí a pokorou mu to nedovolil a řekl: Nech ho zlořečit, neboť mu to Bůh přikázal a já doufám, že pohlédne na mé ponížení a odplatí toto zlo dobrem. (srov. 2 Sam 16,7nn) Stejně tak i ty můžeš věřit, že trpělivým snášením potup a škaredých slov, které o sobě uslyšíš nebo které ti budou učiněny, Bůh je promění ve větší dobro a ke spáse tvé duše.

Za šesté, pokud již jsi přemožen hněvem, snaž se, abys neučinil žádnou věc a neřekl žádné slovo, aby toto pobouření uvnitř tebe nevyšlehlo ven, ale snaž se je udržet na uzdě; odejdi tedy ze společnosti toho, který tě takto vyprovokoval, a zaměstnej svou mysl něčím jiným, dokud se tento hněv v tobě neuhasi. Poté totiž, když už je tento hněv dokonale vychladlý, můžeš daleko lépe zhodnotit, zda to, co jsi předtím myslel, stojí za to říci nebo vykonal. A pokud to takto budeš dělat, za krátkou chvíli tento zlostný výbuch odezní a ty budeš sám potěšen, že jsi překonal toto pokušení a vyhrál nad ďáblem, kterému ses vzepřel (srov. Jak 4,7) a který od tebe utíká v naprosté bezmoci. Tak čteme i v životech svatých, jak opat Izák, který byl otázan jiným otcem, proč se ho ďáblův tolik bojí, řekl: „Od okamžiku, kdy jsem vstoupil do kláštera, rozhodl jsem se, že nikdy nedám průchod hněvu ze svých úst, ale budu je naopak umrtvovat a hněv v sobě utiším. Proto se mě ďáblův tolik bojí.“ Tak můžeš doufat, že i tebe se bu-

dou bát, pokud budeš konat to, co tento opat. Dbej také na to, abys nenechal zapadnout slunce nad svým hněvem, jak říká sv. Pavel (srov. Ef 4,26). Tedy, zažehnáš jej velmi rychle a nedopustíš, aby se zabydlel ve tvé duši, neboť pak by se mohl změnit v nenávisť, která se již nesenadno léčí. Čteme také, jak opat, svatý Agát, nikdy nešel spát, pokud se na někoho hněval, ani nestrpěl (pokud s tím mohl něco učinit), aby se někdo hněval na něho, ale vždy šel navrhnout usmíření mezi sebou a zúčastněným. Snaž se tedy činit totéž, když bude potřeba.

Tato opatření bys měl použít především v čase, když hněv u tebe vyvolávají druzí lidé. Pokud však naopak vidíš, že druzí jsou vyprovokováni ke hněvu kvůli tobě, pak se snaž činit tyto dvě následující věci: buď se vytrať, pokud můžeš, ze společnosti toho, kdo se hněvá, dokud opět nezchladne; anebo se přinuť překonat zlo dobrem podle rady sv. Pavla (srov. Řím 12,21), že se pokusíš uklidnit dotyčného nějakou pokornou a upřímnou poznámkou, neboť jak moudrý člověk říká: Odpověď vlídná krotí hněv; ale řeč tvrdá budí vztek. (srov. Př 15,1; 25,15) A pokud nemůžeš učinit ani jedno, aspoň moudře zvol, že budeš mlčet, dokud jej vidíš ve zlosti, a ve svém srdci se k Bohu za něj modli, neboť jak sv. Řehoř říká: „Je daleko záslušnější zdolat hněv mlčením, než si ho podmanit odpovědí.“ (Greg. 3. part. past. cur ad. 17)

(Pokračování)

Zdroj: <https://archive.org/details/TheExerciseOfAChristianLife/page/n101>  
Z knihy *The exercise of a christian life*.  
(Sepsáno italsky otcem Gasparem Loartem z Tovaryšstva Ježíšova a v roce 1579 nově přeloženo do angličtiny a rozšířeno o více zbožných cvičení a modliteb než bylo v prvním vydání. Str. 231-238.)  
Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

#### UPOZORNĚNÍ:

Další pokračování (53) textu knihy **Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane** od Saveria Gaety uveřejníme až v příštím čísle Světla. Děkujeme za pochopení.

Redakce Světla

## Pondělí 29. 4. 2019

**6:05** Klapka s ... (67. díl): Jaroslavem Pokorným  
**7:10** Kazachstán, poutní kostel **8:05** Missio magazin: Duben 2019 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko **9:30** Outdoor Films s Martem Eslemem (52. díl): Procestoval jsem 88 zemí světa **11:00** Jmenuji se David Bibby **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Arménie – Víra hory přenáší **13:20** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Cesta k andělům (8. díl): Marek Orko Vácha – kněz a genetik **15:15** Víra do kapsy **15:30** V souvislostech **16:00** Noční univerzita: PhDr. Jan Stříbrný – Češi v dramatech 2. světové války [P] **17:10** Putování Modrou planetou: Egypt **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlášky (97. díl): Za kamny v koutku **18:30** Kudrnáč Hermie **18:40** Můj chrám: Lukáš Curylo, ředitel Charity ČR, kostel sv. Mikuláše v Ostravě-Porubě **19:10** Tomáš Kočko & Orchester na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:30** Slovo, místo setkání [P] **20:00** Olivovník – Dar bohyně Athény (1. díl) [P] **20:30** Vezmi a čti: Duben 2019 [P] **20:50** Terra Santa News: 24. 4. 2019 **21:10** ARTBITR – Kulturní magazin (74. díl) [P] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Noemova pošta: Duben 2019 **23:40** Kněz zpívající reggae – Jamajka **0:00** Noční univerzita: P. René-Luc – Ve službě evangelia pokoje **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Úterý 30. 4. 2019

**6:05** V souvislostech **6:30** Pod lampou **8:30** Plavba kapitána Ing. Petra Ondráčka a jeho plachetnice Singa **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Vezmi a čti: Duben 2019 **9:35** Collegium orientale **10:00** Muzikanti, hrajte **10:30** Noční univerzita: P. René-Luc – Ve službě evangelia pokoje **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Koncert Wihanova kvarteta: Šumperk **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Cesta k andělům (11. díl): Jan Špilar – trvalý jáhen a kadeřník **15:15** Egypt – unesené nevěsty **15:45** Obec Plavnica **16:00** Noemova pošta: Duben 2019 **17:30** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Hermieho zpívanky **18:40** Sedmihlášky (97. díl): Za kamny v koutku **18:45** Dávný hrdinové: Na konci světa **19:10** Strání – obec pod Javorínou **19:30** Zpravodajské Noeviny: 30. 4. 2019 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **20:55** V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko **21:05** Řeckokatolický magazin (199. díl) [P] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Zpravodajské Noeviny: 30. 4. 2019 **22:25** Světlo pro Evropu (8. díl) **22:35** Letem jazzem (1. díl) **23:40** Terra Santa News: 24. 4. 2019 **0:05** Outdoor Films s Medou a Jiřím Přidalovými (79. díl): Jak aktivně prožít svůj život **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Středa 1. 5. 2019

**6:05** Zpravodajské Noeviny: 30. 4. 2019 **6:25** Noční univerzita: PhDr. Jan Stříbrný – Češi v dramatech 2. světové války **7:35** Hudba na pražské Lorety **8:10** Harfa Noemova: Jan Zástěra – Korunovace českých králů **8:35** Krása proměňuje. V ateliéru sochaře Ondřeje Olivy **8:50** Transport **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:40** Cvrlikání (67. díl): Jindra Černožský **11:50** Hermieho zpívanky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Olivovník – Dar bohyně Athény (1. díl) **13:15** Mateřština na Folkových prázdninách **13:50** Hlubinami vesmíru s doc. Petrem Hadravou, 1. díl: Spektroskopie **14:35** ARTBITR – Kulturní magazin (74. díl) **14:50** Cesta k andělům (12. díl): Miluška Voborníková – zpěvačka **15:35** Vezmi a čti: Duben 2019 **16:00** Zpravodajské Noeviny: 30. 4. 2019 **16:20** Letem jazzem (1. díl) **17:25** Můj chrám: Lukáš Curylo, ředitel Charity ČR, kostel sv. Mikuláše v Ostravě-Porubě **17:40** Litanie

## TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV



■ Vysílání denně **6.00 – 1.00 hod.**  
■ Denně: **8.00; 16.00 hod.** – programová nabídka  
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na [www.tvnoe.cz](http://www.tvnoe.cz)

loretánské Jakuba Jana Ryby: Obrazy pražské Lorety na Hradčanech **18:00** Svatá Anežka **18:25** Sedmihlášky (97. díl): Za kamny v koutku **18:30** Desatero pro děti – První přikázání: Já jsem Hospodin, tvůj Bůh **18:45** O kom, o čem: Profesor Rudolf Haša **19:15** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **19:30** Terra Santa News: 1. 5. 2019 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Moravské pašije **22:05** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Meč Ducha – slovo Boží **23:00** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **23:35** Generální audience Svatého otce [P] **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Čtvrtek 2. 5. 2019

**6:05** Klapka s ... (68. díl): Luborem Patschem **7:10** Putování Modrou planetou: Egypt **7:50** Tajemství skla **8:00** Terra Santa News: 1. 5. 2019 **8:20** Andělka **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Světlo pro Evropu (8. díl) **9:30** Noemova pošta: Duben 2019 **11:05** Na La Salettě s Boženou Rajnušovou **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Koncert Wihanova kvarteta: Šumperk **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Cesta k andělům (13. díl): Jaroslav Max Kašparů – psychiatrie a trvalý jáhen **15:20** Nikdy není pozdě **15:30** Muzikanti, hrajte **16:05** Zpravodajské Noeviny: 30. 4. 2019 **16:25** Řeckokatolický magazin (199. díl) **16:40** Vezmi a čti: Duben 2019 **17:00** Generální audience Svatého otce **17:25** Animované příběhy velikánů dějin: Leonardo da Vinci (1452–1519) **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Desatero pro děti – Druhé přikázání: Nevezmeš Boží jméno nadarmo **18:40** Sedmihlášky (97. díl): Za kamny v koutku **18:45** Česká věda **19:00** Večeře u Slováků: 3. neděle velikonoční [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 2. 5. 2019 [P] **20:00** Jak potkávat svět (68. díl): S Janem Staňkem [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 2. 5. 2019 **0:30** Outdoor Films s Medou a Jiřím Přidalovými (79. díl): Jak aktivně prožít svůj život **2:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Pátek 3. 5. 2019

**6:05** Zpravodajské Noeviny: 2. 5. 2019 **6:30** Poletuchy: K ševcům do Zlína **7:35** Můj chrám: Lukáš Curylo, ředitel Charity ČR, kostel sv. Mikuláše v Ostravě-Porubě **8:00** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Meč Ducha – slovo Boží **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Mezi pražci (76. díl): Duben 2019 **10:10** Olivovník – dar bohyně Athény (1. díl) **10:40** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **11:15** Vezmi a čti: Duben 2019 **11:30** Živě s Noe: Speciální vysílání k 15. výročí vstupu ČR do EU [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko **13:00** ARTBITR – Kulturní magazin (74. díl) **13:00** Povolání – Sestra Olga **13:35** Tomáš Kočko & Orchester na Mohelnickém dostavníku 2012 **14:00** Živě s Noe: speciální vysílání k 15. výročí vstupu ČR do EU [L] **14:30** Cesta k andělům (14. díl): František Lízna – jezuita **15:10** Harfa Noemova: Jan Zástěra – Korunovace českých králů **15:35** Zpravodajské Noeviny: 2. 5. 2019 **16:00** Výprava do divočiny: Život za polárním kruhem **17:00** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi

**18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlášky (97. díl): Za kamny v koutku **18:30** Desatero pro děti – Třetí přikázání: Zachovávej sváteční den **18:40** Buon giorno s Františkem **19:35** Víra do kapsy **20:00** Kulatý stůl: Hospodaření církve [L] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Večeře u Slováků: 3. neděle velikonoční **22:35** Outdoor Films s Medou a Jiřím Přidalovými (79. díl): Jak aktivně prožít svůj život **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Sobota 4. 5. 2019

**6:05** Klapka s ... (69. díl): Bohumilem Kheilem **7:10** Vynoření z katakomb **8:10** Velké ticho v Poličanech **8:30** Cirkus Noeland (35. díl): Roberto, Kekulín a svatý František **9:00** Dávný hrdinové: Na konci světa **9:25** Sedmihlášky (97. díl): Za kamny v koutku **9:35** Můj chrám: Lukáš Curylo, ředitel Charity ČR, kostel sv. Mikuláše v Ostravě-Porubě **10:00** Noční univerzita: David Říman – Bojová umění: ANO, či NE? **10:55** Bazilika s tajemným světlem (1. díl): Šlechtická a panovnícká bazilika **11:08** Guyanská Diana **11:35** Zpravodajské Noeviny: 2. 5. 2019 **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:15** Terra Santa News: 1. 5. 2019 **14:35** Jak potkávat svět (68. díl): S Janem Staňkem **16:00** Večeře u Slováků: 3. neděle velikonoční **16:25** Století Andělky **16:40** V pohorách po horách (42. díl): Poludňový Grůň – Malá Fatra [P] **16:55** Doma aj za humnami: Rožnovské slavnosti 2015 [P] **18:00** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy **18:25** Sedmihlášky (97. díl): Za kamny v koutku **18:30** Desatero pro děti – Třetí přikázání: Zachovávej sváteční den **18:45** Muzikanti, hrajte **19:15** Světlo pro Evropu [P] **19:30** V souvislostech [P] **20:00** Hlubinami vesmíru [P] **20:45** Mezi pražci (77. díl): Květen 2019 [P] **21:35** Harfa Noemova: Jaroslav Krčec [P] **21:55** Živě s Noe: Týden v kostce [P] **23:05** Outdoor Films s Vítem Kanyzou (78. díl): Mladý filmář s perspektivou **0:40** Řeckokatolický magazin (199. díl) **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Neděle 5. 5. 2019

**6:05** Putování Modrou planetou: Egypt **6:45** Řeckokatolický magazin (199. díl) **7:05** Jak potkávat svět (68. díl): S Janem Staňkem **8:30** Večeře u Slováků: 3. neděle velikonoční **9:00** Přilet Sv. otce na letiště ve Skopje: Papež František v Bulharsku a Severní Makedonii [L] **9:20** ARTBITR – Kulturní magazin (74. díl) **9:40** Čeští salesiáni v Bulharsku **10:00** Uvítací ceremoniál, návštěva u prezidenta republiky: Papež František v Bulharsku a Severní Makedonii [L] **10:40** Setkání s představiteli občanského života a diplomaty na náměstí Atanas Burov: Papež František v Bulharsku a Severní Makedonii [L] **11:15** Návštěva patriarchy a Svatého synodu v paláci Svatého synodu: Papež František v Bulharsku a Severní Makedonii [L] **11:45** Soukromá modlitba před trůnem sv. Cyrila a Metoděje v katedrále sv. Alexandra Něvského v Sofii: Papež František v Bulharsku a Severní Makedonii [L] **12:00** Polední modlitba na náměstí Alexandra Něvského v Sofii: Papež František v Bulharsku a Severní Makedonii [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Světlo pro Evropu **12:50** Muzikanti, hrajte **13:20** Živě s Noe: Týden v kostce **14:25** Od Františka k Františkovi **15:00** Studio František: Papež František v Bulharsku a Severní Makedonii [L] **15:40** Mše svatá na náměstí Alexandra Něvského v Sofii: Papež František v Bulharsku a Severní Makedonii [L] **17:35** Bulharsko – Život ve skrytosti **18:25** Sedmihlášky (121. díl): Má maticka pořad repce **18:30** Animované příběhy velikánů dějin: Makabejští (167–165 př. n. l.) **19:00** Noemova Archa **20:00** Kdo chce být milován? **21:30** V souvislostech **22:00** Zahrada Mariánská – Zvěstování: kostel Navštívení Panny Marie, Lechovice **23:10** Buon giorno s Františkem **0:05** Pražská Loreta **0:30** Egypt – unesené nevěsty **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

**Pondelok 29. 4. o 22:00 hod.:**
**Brazília – Aleluja (dokument)**

Krajina známa silnou vierou a kresťanskými tradíciami. Brazílčania si povedali, že viera a zábava sa dajú ľahko spojiť. Ako sa im to podarilo? To a ešte niečo viac sa dozvieme v dokumente.

**Utorok 30. 4. o 20:25 hod.:**
**vKontexte**
**(Juraj Vittek: Postoj katolíka k ľuďom s homosexuálnou tendenciou)**

Jedna z prvých otázok, ktorú mi položili birmovanci, bola: „Prečo neznášate homosexuálov?“ Uvedomil som si, kam sa posúva myslenie našich súčasníkov. Aký postoj má mať k homosexuálnym ľuďom katolíka? Aké je učenie cirkvi o homosexualite?

**Streda 1. 5. o 20:30 hod.:**
**Fundamenty (Boj v modlitbe)**

Zastavenie sa nad Katechizmom katolíckej cirkvi s Janou Zlatohlávkovou, Máriou Spišakovou a Markom Krošlákcom.

**Štvrtok 2. 5. o 21:50 hod.:**
**Hostia Sanctae Castitatis ...o Anke Kolesárovej**

Životný príbeh mučienice čistoty Anky Kolesárovej oživený dramatisovanými vojnovými scénami a svedectvami pamätníkov.

**Piatok 3. 5. o 16:55 hod.: vneMY (A potom pot...)**

Aký pocit máte radšej – studenú sprchu, alebo teplo domova? V ďalšej časti seriálu vneMY zažijeme mráz po chrbte a potom pot... S chladnou hlavou a zapáleným srdcom budeme odhalovať tajomstvá vnímania tepla a chladu.

**Sobota 4. 5. o 20:30 hod.:**
**Návrat don Camilla 2/5 (filmový seriál)**

Don Camillo odchádza do exilu, zapadnutej horskej dedinky. Mesťčko sa zmieta v rôznych problémoch. Pomôcť si nevie ani Pepone a musí sa vydať za svojím úhlavným nepriateľom.

**Nedeľa 5. 5. o 11:15 hod.: Svätá omša zo Studničky**

Priamy prenos z púte motorkárov.

**SETKÁNÍ PRO ŽIVOT U PŘÍLEŽITOSTI 20. VÝROČÍ ÚMRTÍ MUDr. ZDEŇKA HEJLA, POLENSKÉHO RODÁKA, ZAKLADATELE HNUTÍ PRO ŽIVOT – Polná (okres Jihlava), sobota 11. května 2019**

**Program:** 10.00 pontifikální mše svatá v děkanském kostele v Polné, oslavuje kardinál Dominik Duka OP • poté modlitba u hrobu MUDr. Zdeňka Hejla • 12.00 setkání příznivců HPŽ v sále Lidového domu v Polné (polední občerstvení zajištěno) • 13.30 beseda veřejnosti na téma ochrana života od početí do přirozené smrti – aktuální stav. Účast přislíbili: kardinál Dominik Duka a představitelé HPŽ ČR. Zváni jsou všichni, kdo usilují o obnovu společenského respektu ke každému nenarozenému dítěti.  
**Kontakt:** Sylva Bernardová, tel. 605 322 076 • [sylva\\_b@volny.cz](mailto:sylva_b@volny.cz) • web: [hnutiprozivot.cz](http://hnutiprozivot.cz).

**BREVIÁŘ PRO LAIKY**
**27. DUBNA – 4. KVĚTNA 2019**

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 28. 4.		PO 29. 4.		ÚT 30. 4.		ST 1. 5.		ČT 2. 5.		PÁ 3. 5.		SO 4. 5.	
Antifona	471	527	1741	1961	518	582	1357	1509	1734	1953	1673	1892	518	582
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881
<b>Ranní chvály:</b>														
Hymnus	471	527	1742	1961	518	582	518	582	1734	1953	1673	1893	518	582
Antifony	472	528	1742	1962	950	1062	965	1079	981	1097	1359	1512	1014	1132
Žalmy	813	914	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	813	914	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	514	577	1743	1962	523	588	526	591	1735	1954	1674	1512	536	602
Antifona k Zach. kantiku	515	578	1355	1507	1356	1508	1358	1510	1735	1954	1360	1512	536	603
Prosby	515	578	1744	1963	523	588	526	592	1724	1943	1675	1512	536	603
Závěrečná modlitba	515	578	1355	1507	1356	1508	1358	1510	1359	1511	1360	1513	537	603
<b>Modlitba během dne:</b>														
Hymnus	482	541	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	474	530	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	474	530	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	476	532	1745	1964	524	589	527	593	530	596	1676	1895	537	604
Závěrečná modlitba	515	578	1355	1507	524	589	527	592	530	596	1360	1513	537	603
<b>Nešpory:</b>														
	<b>SO 27. 4.</b>													
Hymnus	477	533	477	533	1746	1965	517	581	517	581	1736	1955	1677	1897
Antifony	478	534	478	534	1747	1966	960	1073	976	1091	992	1109	1360	1513
Žalmy	478	534	478	534	1747	1966	960	1073	976	1091	992	1109	1678	1897
Kr. čtení a zpěv	513	576	516	579	1749	1968	525	590	528	593	1737	1956	1680	1514
Ant. ke kant. P. M.	513	576	516	579	1356	1507	1356	1508	1358	1510	1737	1956	1360	1514
Prosby	513	576	516	579	1750	1969	525	590	528	594	1731	1950	1681	1514
Záv. modlitba	515	578	515	578	1355	1507	1356	1508	1358	1510	1359	1511	1360	1513
<b>Kompletář:</b>	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

**Liturgická čtení**
**Nedeľa 28. 4. – 2. nedeľa veľikonočnej**

1. čt.: Sk 5,12–16  
Ž 118(117),2–4.22–24.25–27a  
Odp.: 1 (*Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky. Nebo: Aleluja.*)  
2. čt.: Zj 1,9–11a.12–13.17–19  
Ev.: Jan 20,19–31

**Pondělí 29. 4. – svátek sv. Kateřiny Sienské**

1. čt.: 1 Jan 1,5–2,2  
Ž 103(102),1–2.3–4.8–9.13–14.17–18a  
Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina. Nebo: Aleluja.*)  
Ev.: Mt 11,25–30

**Úterý 30. 4. – nezávazná památka sv. Zikmunda nebo sv. Pia V.**

1. čt.: Sk 4,32–37  
Ž 93(92),1ab.1c–2.5  
Odp.: 1a (*Hospodin kraluje, oděl se velebností. Nebo: Aleluja.*)  
Ev.: Jan 3,7b–15

**Středa 1. 5. – nezávazná památka sv. Josefa, Dělníka**

1. čt.: Sk 5,17–26  
Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9  
Odp.: 7a (*Ubožák zavolal, a Hospodin slyšel. Nebo: Aleluja.*)  
Ev.: Jan 3,16–21

**nebo čtení vlastní (při slavení památky):**

1. čt.: Gn 1,26–2,3  
nebo Kol 3,14–15.17.23–24  
Ž 90(89),2.3–4.12–13.14+16  
Odp.: 17c (*Pane, dej zdar práci našich rukou! Nebo: Aleluja.*)  
Ev.: Mt 13,54–58

**Čtvrtek 2. 5. – památka sv. Atanáša**

1. čt.: Sk 5,27–33  
Ž 34(33),2+9.17–18.19–20  
Odp.: 7a (*Ubožák zavolal, a Hospodin slyšel. Nebo: Aleluja.*)  
Ev.: Jan 3,31–36

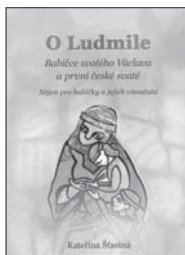
**Pátek 3. 5. – svátek sv. Filipa a Jakuba**

1. čt.: 1 Kor 15,1–8  
Ž 19(18),2–3.4–5  
Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas. Nebo: Aleluja.*)  
Ev.: Jan 14,6–14

**Sobota 4. 5. – ferie**

1. čt.: Sk 6,1–7  
Ž 33(32),1–2.4–5.18–19  
Odp.: 22a (*At' spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství. Nebo: Aleluja.*)  
Ev.: Jan 6,16–21

**ČESKÁ SVĚTICE**



**O LUDMILE • BABIČCE SVATÉHO VÁCLAVA A PRVNÍ ČESKÉ SVATÉ • NEJEN PRO BABIČKY A JEJICH VNOUČATA**

*Kateřina Štátná • Ilustrace Františka Vandasová*

Autorka představuje celý Ludmilin život i dobové realie čtivým, srozumitelným jazykem. Svatá Ludmila v knize ožívá se všemi starostmi i radostmi, které zakoušela jako kněžna, maminka, babička, křesťanka. Text doplňují vitrážové ilustrace.

*Cesta • Brož., 106x147 mm, 72 stran, 89 Kč*

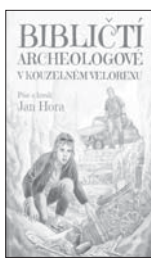
**PRO DĚTI**

**BIBLIČTÍ ARCHEOLOGOVÉ V KOUZELNÉM VELOREXU**

*Píše a kreslí Jan Hora • Odpovědná redaktorka Otilie Grezlová*

Když se dvanáctiletá Ivanka začte do dětské ilustrované Bible, začnou se dít podivné věci. Brzy pochopí, že nejde o pohádky, které zná z dřívějška, a ptá se, jestli se to všechno doopravdy stalo. Odpověď není jednoduchá. Vnímavá dívka se společně s tátou pustí do domácího studia biblické archeologie. To je vědní obor, který se snaží pomocí vykopávek najít důkazy událostí popisovaných v Bibli. Vědecký průzkum lokalit poměrně často potvrzuje staré biblické texty. Umožňuje současným lidem lépe pochopit tehdejší způsob života a myšlení. Příběhy této knihy vycházejí na pokračování v dětském křesťanském magazínu *Nezbeda*. Pro čtenáře od 10 let.

*Stanislav Juhaňák - TRITON • Váz., 170x245 mm, křídlový papír, 136 stran, 249 Kč*



**PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT**



**IN SINU JESU • V TICHU PŘED PÁNEM Benediktin • Z angličtiny přeložil Andrej Kutarňa • Odpovědný redaktor a předmluva P. Štěpán Smolen**

Roku 2007 začali uprostřed ticha adorace k srdci jednoho kněze hovořit Pán Ježíš a Panna Maria. Z těchto slov se zrodila kniha *In sinu Jesu*, jejíž stránky promlouvají přímo k potřebám člověka naší doby a pomáhají mu prohloubit vztah k Pánu. Na pozadí základního tématu, jímž je klanění se eucharistickému Kristu a přinášení náhrady za ty, kdo se neklanějí, se zde otevírají mnohá další základní témata duchovního života: modlitba v různých svých rozměrech; význam odevzdání se Boží Prozřetelnosti; nezbytnost ticha; potřeba svátostí a posvátné liturgie; tajemství Nejsvětější oběti mše svaté; podstata kněžství a klíč k jeho apoštolské plodnosti; role Panny Marie a svatých v našich životech; zkušenost hříchu a vlastní slabosti na cestě dorůstání v Krista; touha po nebi a vytoužená obnova katolické církve na zemi. Tato kniha, jejíž učení je pevně opřeno o Písmo svaté i apoštolskou Tradici, vyšla s církevním schválením původně v Irsku a stala se zdrojem obnovy vnitřního života řady kněží, řeholníků i laiků.

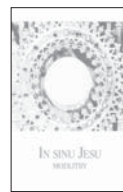
*Hesperion, z. s. • Druhé vydání Váz., přebal, 156x227 mm, 256 stran, 290 Kč*

**IN SINU JESU • MODLITBY**


**Benediktin • Z anglických originálů sestavil a přeložil Andrej Kutarňa • Odpovědný redaktor P. Štěpán Smolen**

Výběr modliteb z knihy *In sinu Jesu - V tichu před Pánem*. Naleznete zde korunku odčiňování, další modlitby z původního vydání knihy, ale také modlitbu křížové cesty.

*Hesperion, z. s. • Brož., A6, 64 stran, 49 Kč*



Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: [knihy@maticecm.cz](mailto:knihy@maticecm.cz) • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese [www.maticecm.cz](http://www.maticecm.cz)

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

**Matice cyrilometodějská s. r. o.**  
Dolní nám. 24  
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spol. s r. o., vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r. o., Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: [svetlo@maticecm.cz](mailto:svetlo@maticecm.cz); <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: [periodika@maticecm.cz](mailto:periodika@maticecm.cz); tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: [objednavky@maticecm.cz](mailto:objednavky@maticecm.cz); tel.: 587 405 431, [www.maticecm.cz](http://www.maticecm.cz); inzerce: [redakce@maticecm.cz](mailto:redakce@maticecm.cz)). Registrace značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povoleno SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medžugorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.